bloc-notes

Sportul în țările exotice
BRAZILIA
țara cu cele mai moderne stadioane

Patria matchurilar nocturne

Desigur că toti spectatorii sportivi au fost extaziați de stadionul Arsenal din Londra. Și elogiile aduse sunt juste.

Totuşi se poate spune că mai există încă o țară care posedă stadioane tot atât de mari ca cel din Londra şi tot atât de bine amenajate. Aceasta este Brazilia. Instalațiile stadioanelor din Brazilia sunt perfecte atât pentru spectatori cât şi pentru jucători, din punctul de vedere al instalatiilor cât şi al confortului.

Stadionul «Fluminense»

FLUMINENSE FOOTBALL CLUB este fără îndoială cel mai bogat club din Brazilia. Este clubul cel mai important prin marele număr de sporturi pe care le practică.

Stadionul clubului brazilian este realmente o adevărtaă cetate, construită din beton armat.

A fost ridicat în 1919, când Brazilia a organizat campionatul sudamerican. Este în întregime acoperit.

In această cetate sportivă, cu o capacitate de 30.000 spectatori, jucătorii pot găsi pensiune şi locuinte.

Clubul Vasco di Gama posedă deasemenea un stadion mai puțin modern.

Acest club care numără 15.000 membri activi, cu toate că nu este finanțat de marii bogătaşi din Rio de Janeiro, totuşi are un capital de 900 milioane lei. Stadionul are o capacitate de 80.000 spectatori.

La Palestra di Italia

Nu numai la Rio de Janeiro se pot găsi cluburile şi stadioanele cele mai mari. Astfel, la San Paulo, colonia italiană a înființat Palestra di Italia care posedă cel mai mare teren de joc din Brazilia.

Palestra di Italia a fost de mai multe ori campion al Braziliei în liga Paulistiana.

Footballul nocturn

Aşezarea pe glob a Braziliei a permis să se poate desvolta footballul nocturn.

Brazilia este una din primele țări care a practicat foot-balul nocturn. Temperatura atât de ridicată din timpul zilei nu permitea să se poată juca toate matchurile la lumina soarelui. Atunci s'a găsit soluția cea mai prielnică să se practice foot-ball nocturn atunci când temperatura devine mai prielnică jocurilor de football.

Instalațiile electrice sunt luate ca modele în genul lor iar publicul nu e întru nimic stânjenit de lumina artificială.

Publicul se pasionează foarte mult după astfel de partide nocturne, aşa că indiferent dacă jocurile sunt de un interes mare sau nu spectatorii merg într'un număr destul de mare.

Madam Suedia în disperare...

Primăvara trecută, echipa Angliei a făcut, precum se ştie, un turneu triumfal în țările baltice, bătând, succesiv, Norvegia cu 6—0, Suedia cu 4—0, şi Finlanda cu 8—0 şi reuşind un scor total de 18—0 în cele trei jocuri.

In patru matchuri Germania vine să reediteze un scor catastrofal în detrimentul aceloraşi țări, reuşind să administreze Danemarcei 8—0, Finlandei 2—0, Norvegiei 3—0 şi Dumineca trecută 5—0 Suediei.

Se înțelege pesimismul confratelui suedez care vede pe «Madam Suedia» dând replica Germaniei aşezate pe o stâncă, întocmai ca şi Lorelei, pieptenându-se... sau mai exact smulgându-şi părul său aurit...»

— Mario!?!..
— Iertați-mă, doamnă, programul de gimnastică dela radio a început atât de târziu!... (London Opinion — Anglia)

O datorie de conștiință

Mâine se întruneşte Comitetul Federal al federației de football — ştire care trebueşte dată sub toate rezervele, pentrucă până la această oră avem impresia că forul superior al footballului românesc nu se va putea reuni. E adevărat că toate convocările legale au fost făcute. Dar perioada pe care au ales-o conducătorii F. R. F. A. se pare că nu este convenabilă membrilor acestui for — dintre cari o bună parte au preocupări de ordin politic şi electoral.

Ar fi desigur bine pentru acest sport, care se sbate astăzi într'o criză cumplită, ca forul legislativ al F. R. F. A. să se întrunească acum, cât mai de vreme, pentru a se preciza jaloanele unei politici de redresare şi a se trasa liniile generale ale reformelor menite să îndrepte situația.

Ştim că în rândurile membrilor acestui for a pătruns convingerea că noua formulă a campionatului național nu mai poate fi continuată, că se impune — dacă nu mai mult — cel puțin revenirea la formula anului trecut.

Ştim, deasemeni, că o schimbare va interveni. E bine încă ca această schimbare să fie făcută cât mai de grabă.

Grupările trebuie să fie prevenite, să-şi cultive interesele şi aspirațiile în deplină cunoştință a perspectivelor ce li se deschid.

Nu ştim — repetăm — dacă acel comitet federal care, în Iulie, a dictat noua formulă, se va întruni sau nu mâine. Socotim însă că toți aceia cari au contrasemnat modificarea campionatului național, au datoria de conştiință să dea curs imediat convocărei şi să revizuiască.

Bine au procedat în Iulie, să-şi asume răspunderea menținerii formulei.

Rău au procedat, să o schimbe.

ST. RADU

CULISELE

Matchul Mociornița — S. T. B, disputat Duminică cu etichetă de derby al diviziei C, a prilejuit o scenă pe cât de amuzantă, pe atât de neobişnuită. După câteva faze de dominare a reprezentanților Fabricei Mociornița (cari au dovedit cu această ocazie că nu sunt chiar «cisme») portarul S. T. B-eului a avut o eşire disperată terminată cu o intrare... a dinților în spatele unuia din înaintaşii echipei Mociornița. L-a muşcat pe Ystvanfy.

Acesta, cuprins de dureri, a început să țipe:

— Domnu' arbitru... Domnu arbitru...

Arbitrul s'a făcut că nu bagă de seamă. Deşi, văzuse foarte bine, muşcătura.

După pauză însă, Ystvanfy l-a aşteptat la intrarea pe teren şi l-a avertizat cu toată seriozitatea:

— Nu mai intru pe teren, dacă...

— Dacă?..

— Dacă nu puneți botniță portarului setebist...

*

Un confrate a anunțat eri, cu intențiuni de mare senzație, transformarea arenei Venus în patinoar. Vă veți întreba, desigur:

— Ghiață peste iarbă?..

Intrebarea nu este nouă. Şi-a pus-o şi confratele, care a avut grije să facă rezervele necesare în următoarea frază: «Dacă fixarea unui strat de ghiață deasupra arenei n'ar impieta cu nimic asupra gazonului, este lucru hotărât că lucrările pentru amenajarea marelui patinoar al Venusului vor începe în câteva zile».

Cum însă nu se va putea fixa un strat de ghiață cu... găurele prin cari să iasă nevătămate firele de iarbă depe proaspătul gazon al Venusului, lucrările pentru amenajarea marelui patinoar nu vor începe nici în câteva zile, nici mai târziu.

Regretăm...

Caleidoscop

Un client de preț

Intâlnirea dintre Aoiron Bayonnais şi C. A. Briviste a avut spectatori de preț.

Parlamentari şi primarul din Brive au asistat la match, ba chiar şi Pierre Benoit, marele scriitor şi membru al Academiei franceze.

Pierre Benoit, care este basc, n'a pierdut nici o părticică din match... şi la repriză şi apoi după match, el «discuta loviturile» cu Cantegrel şi amatorii de autografe.

Noi vom reține doar că un academician a asistat la un match de rugby..., ceeace înseamnă că sunt intelectuali, şi ce intelectuali!, cari se interesează de sport.

Camaraderie

Pe programul unei gale de box organizată recent la casinoul din Rouen, figura şi matchul Gouel—Boussard. Acest al doilea îşi făcu adversarul knock-out în al doilea round.

Prietenii lui Boussard, care lucrează ca şi el întro uzină din Quevilly, îi strânseră o mică bursă de 120 franci.

Ceva mai mult, în ajunul matchului, ei i-au plătit jumătate din leafa pe o zi pentruca Boussard să se prezinte bine dispus în seara matchului.

Nu este aceasta un act de bună camaraderie?

STRAJA ȚARII : o instituție menită să dea tineretului o unitate de simțire și de acțiune

D. comandant Teofil Sidorovici a făcut eri o expuneri presei sportive asupra rolului acestei mari instituțiune

Aseară reprezentanții presei au fost invitați la Comandamentul Străjii Țării unde au fost prezentați d-lui comandant Teofil Sidorovici de către d. C. Enescu-Bughea din din Direcția Propagandei.

In prezența celor 25 de ziarişti d. comandant al Străjii Țării a făcut o caldă expunere a misiunii ce are de îndeplinit instituția îndrumătoare de tineret.

ELOGIUL PRESEI

Țin să aduc, spune d-sa, omagiu de recunoştință presei româneşti pentru obiectivitatea şi căldura cu care ne-a urmărit în desfăşurarea activității noastre străjereşti. Rolul presei nu este numai informativ ci şi de îndrumare şi formare a curentelor sănătoase în opinia publică. Din acest punct de vedere sunt dator să recunosc nivelul ridicat al mânuitorilor de condei în orice inițiativă de ridicare a Țării şi Neamului.

STRAJA ȚARII

Instituția aceasta creată din Inalta Sugestie şi Inaltul îndemn al Celui ce cârmueşte destinele poporului românesc, din dragostea nețărmurită a Suveranului care ne stă zi de zi ca un strălucit exemplu de muncă şi care ne este far călăuzitor al vieții cele noui, are menirea să dea tineretului şi întregii masse a poporului, acea unitate de simțire, de cugetare şi de acțiune atât de necesară vremurilor de azi.

Straja Țării spre deosebire de O. E. T. R. are un cadru cu mult mai larg, o noțiune cu mult mai cuprinzetoare. Acțiunea ei nu se mărgineşte numai la tineretul şcolar dela 7—18 ani, ci şi la cel extraşcolar precum şi la organizațiunile preexistente din diferitele regiuni: Şoimi, Arcaşi, Sportivi, A. C. T., A. C. F., etc. şi influențează prin exemplul viu întregul popor care trebue luminat, cucerit şi îndrumat spre cele de folos obştei.

Pentru atingerea acestui scop Straja Țării lucrează în strânsă colaborare cu toți factorii determinanți ai complexului de viață națională şi ținteşte să consolideze familia şi să influențeze societatea.

Straja Țării nu vine să răstoarne nimic, nu se substitue nici unei instituții existente şi nu prejudiciază bunul mers al niciunui aşezământ. Ea vine tocmai cu cimentul de frățietate şi armonie care să lege într'un tot dinamic tot ceeace formează temelia vieții de stat.

UNITATE DE COMANDAMENT

In fruntea instituției este un comandnat, care execută o serie de directive pe linia de ordine şi disciplină a muncii constructive. Ne folosim de energia tineretului care este dinamic, dar ştim să ascultăm de sfaturile înțelepte ale celor încărunțiți în slujba țării. Ne-am ales colaboratori vrednici, călăuziți de binele neamului pe cari i-am găsit printre profesori, învațători, ingineri, preoți, şi dintre toate ramurile de activitate.

Aceşti misionari s'au dăruit mişcării de regenerare a neamului cu atâta generozitate încât abia după trei ani rezultatele la cari am ajuns ne-au impus nu numai în cuprinsul hotarelor dar chiar dincolo de ele în țări cu un trecut cu mult mai depărtat şi cu o vechime în organizațiile tinereşti distanțată siltitor de noi.

Amintesc în treacăt că d. preşedinte al Republicii Cehoslovace dr. E. Beneş, d. preşedinte al Republicii

D. TEOFIL SIDOROVICI

Polone Mosciki, A. S. R. Prințul Paul Regentul Jugoslaviei, A. S. R. Prințul Gustav Adolf Moştenitorul Tronului Suedez, apoi d. Wilson reprezentantul Lordului Baden Powel, vizitând organizațiunile noastre străjereşti au rămas adânc impresionați şi au cerut date tehnice de organizare spre a le folosi în țările respective. Acum suntem în aşteptarea d-lui Baldur von Schirach conducătorul tineretului german care urmează să sosească şi la noi dintr'o călătorie de studii documentare în Jugoslavia, Turcia, Iran, etc. Turcia ne-a cerut deasemenea planul organizării noastre în urma rezultatelor noastre despre care este informată. E o mândrie legitimă a Neamului Românesc pentru frumoasele aprecieri şi atenții ce ni se acordă de străinătate.

STRAJERIA TEREN NEUTRU DE COLABORARE

In activitatea pe care o desfăşoară Straja Țării ne găsim alături de toți fiii acestei țări fără deosebire de nuanțe sau credințe politice. Instituția aceasta este terenul neutru pe care se pot întâlni într'un gând şi într'un cuget pentru binele generației ce se ridică, toți factorii conştienți de viitorul țării, oricare ar fi distanța ce-i deosebeşte pe alte tărâmuri de acțiune. Aici se formează un suflet, o credință, o unitate spirituală de care să fie călăuzit tineretul. Şi credem că nu se va găsi nici-un bun român care să nu o sprijine, să nu caute a o ajuta să meargă pe drumul cel bun.

Aici este o tranşee de luptă aprigă, deasupra căreia încetează orice ne deosebeşte, dar se cimentează tot ceeace trebue să ne unească. Deasupra tineretului suntem datori să veghem cu cea mai mare atenție, căci de felul cum îl vom forma şi pregăti depinde soarta de mâine a poporului nostru. Şi avem deplina satisfacție, că am fost înțeleşi, ajutați, sprijiniți în acțiunea începută fiindcă ne găsim cu rădăcinile adânc înfipte în pământul românesc, cultivăm specificul național, suntem păstrători ai unui patrimoniu de datini şi obiceiuri care ne legitimează existența şi cultivăm spiritul de cinste, de cavalerism, de camaraderie şi de moralitate.

Cu aceste arme şi cu armura tradițiilor, suntem siguri că tineretul nostru se găseşte pe culmea îndatoririlor sale de viitor.

ORGANIZAREA STRAJII ȚARII

Organizarea Străjii Țării cuprinde un *Comandament Central* care dirijează şi coordonează mişcarea întreoului tineret, apoi un *Stat Major* care elaborează, vin apoi *Centrele* de formarea comandanților, uzine în care se pregătesc toți cei cărora li se încredințează unitățile străjereşti şi apoi unitățile teritoriale, falângile de băeți şi fete, Legiunile pe județe, Cohortele, Stolurile, Centuriile, sfârşind cu unitatea de bază, Cuibul.

Grija cea mai de seamă a comandamentului este problema stăpânirii a tot ce s'a cucerit până în prezent şi a îmbunătățirii situației generale.

LATURA ECONOMIEI NAȚIONALE

In afară de educația morală, național-patriotică şi socială, străjeria îşi propune să atingă şi latura de *economie națională*. Vrem să formăm un tineret care să folosească şi să pună în valoare atâtea bunuri ce astăzi stau nefolosite şi cari ar putea fi o adevărată sursă de venituri cu ajutorul cărora s'ar putea organiza cantine şi s'ar da atâtea ajutoare copiilor săraci. Străjerii vor strânge fierul vechi aruncat azi prin colțuri ogrăzi, fulgii dela pasările tăiate, cârpele ce le dau la gunoi, oasele, părul de porc, cal, etc. Vor învăța apoi să prețuiască bunul public la care să contribue zi de zi prin fapte şi realizări, vor înfrumuseța satul, vor fi albine harnice în gospodăriile lor.

TABERE ŞI COLONII

Straja Țării are în programul ei de activitate organizarea taberelor semi-permanente cu cabane de adăpost unde tineretul să trăiască viața colectivă şi unde să învețe ordinea şi disciplina muncii întărindu-şi în acelaş timp. La aceste tabere şi colonii veți fi invitați şi dvs. ziariştii, spre a petrece câtva timp alături de străjeri spre a-i cunoaşte şi aprecia atâtea puteri necunoscute încă.

GAND CURAT ŞI MUNCA

Toți acei ce-au cunoscut realizările străjereşti în cei trei ani de activitate au apreciat la justa valoare sforțările ce s'au făcut. Aceasta dovedeşte că factorii cu răspundere în Stat au venit cu gândul curat să ne cunoască şi să ne spriijne apoi. Cu aceeaşi în viitorul neamului românesc ne continuăm munca pe ogorul abia desțelenit al operei de îndrumare a tineretului nostru.

Suntem curați în cuget şi hotărâți la treabă.

Ajutați şi înțeleşi de Țară vom şti să răspundem în fața opiniei publice de încrederea ce ni s'a arătat neprecupețind nimic pentru isbânda devizei noastre:

Credința şi munca pentru Țară şi Rege.

— Pleci la Sinaia, la sporturi de iarnă?
— Nu, mă duc la muntele de pietate...

Ancheta noastră
25 ani de sport românesc

II

Câmpul dela „Bolta Rece" mi-a răpit multe zile. Şi de multe ori, argumentele contondente ale tatălui meu mă îmboldeau să iau hotărîrea eroică a abandonării lui.

Dar, multe spune omul la necaz şi a doua zi mă găseam, din nou, în mijlocul proaspeților mei prieteni.

Venirea toamnei şi a Sf. Dumitru mi-a fost de mare folos. O mătuşă pe care soarta nu o gratificase cu o proprietate s'a mutat prin partea locului. Şi o dragoste subită mă apropie de ea.

Când eram întrebat unde plec, răspundeam convins:

— Mă duc la mătuşica A.

Cred că nu este nevoe să adaug că, mătuşa pe care o îndrăgisem cu atâta rapiditate nu mă vedea decât puține clipe ;atâta cât era necesar să-i dau bună ziua. Restul timpului mi-l petreceam pe câmp, unde încetul cu încetul am reuşit să aflu numele jucătorilor.

Am văzut jucând football, pe câmpia dela „Bolta Rece" pe d-nii: Lazăr Breyer, Mario Gebauer, Brandl, dacă nu mă înşel pe d. col. Theodor Davila şi pe alții cu nume străine pe care nu le mai rețin.

Dar, în timp ce eram un vizitator asidu al terenului de football, mă tenta grozav, o raită prin velodromul ce se afla în vecinătate.

Ardeam de dorința de a pătrunde în imensa curte care se afla pe locul unde, până mai acum câțiva ani străjuia încă, tribuna clubului C. A. B.

In mintea mea de copil, a pătrunde în terenul veloddromului însemna un act de curaj căci, cu toate că gardul împrejmuitor era dărăpănat şi pe alocuri inexistent, mi se părea că dincolo de el o gardă puternică apăra, ceiace se numea velodrom.

Cu atât mai mare mi-a fost deziluzia când, luându-mi inima în dinți, am trecut peste baricade.

Spectacolul ce mi se înfățişa nu avea nimic atracțios.

In seara când am vorbit tatălui meu de velodrom ,el mi l-a descris în culori strălucitoare, fără să se refere însă la starea de atunci a velodromului Capitalei.

Mă aşteptam deci, să văd o construcție impunătoare care, înainte de a fi vizionată, luase în ochii mei proporții înspăimântătoare.

Deziluzie. Velodromul nu mai avea nimic comun cu numele său. Liniile drepte erau complet inexistente, iar din virajuri nu rămăsese decât pe ici, pe colo, câte un stâlp pe care se mai sprijinea câteva scânduri ale fostei piste.

Din felul cum se prezenta construcția nu înțelegeam nimic şi nu pricepeam cum ar fi putut alerga un ciclist pe acea resfirare de lemne aruncate la întâmplare.

Seara am aflat că velodromul nu mai era utilizat de ani de zile şi că mulți dintre localnicii cartierului periferic îşi îndulciseră iernile cu lemne provenite din construcția în părăgină.

Totuşi în legătură cu velodromul, o explicabilă asociație de idei mă îndemna să fac cunoştința unei alergări cicliste.

Dorința mi-a fost împlinită mai repede decât aş fi putut crede.

A fost deajuns să-mi exprim dorința spre a fi satisfăcut la prima ocazie.

Intr'o Duminecă, contrar obiceiului, am pornit dis de dimineață, cu tot alaiul familiar pe biciclete, spre şosea.

Tata comanda plutonul dela înălțimea patriarhalului său biciclu şi caravana se opri, la semnal, imediat dincolo de rondul II-lea pe stânga, unde sora mea care urma cursurile şcoalei primare, descifră pe o tăbliță: *aleea bicicliştilor.*

Mergând câțiva paşi pe jos, am dat peste o masă compactă de oameni, în mijlocul cărora, numeroşi biciclişti îmbrăcați în costume variate şi multi-colore, îşi făceau de lucru pe lângă bicicletele respective.

Era ceva neobişnuit pentru mine. Am aşteptat totuşi, poate în aparență liniştit, dar în fond extrem de nerăbdător să aflu pricina acelei îmbulzeli de pietoni şi biciclişti.

Curiozitatea mă împingea spre grup şi tare aş fi vrut să mă amestec în acel amalgam. Nu mi se permitea. însă, să mă depărtez de locul unde stopasem. Intr'un târziu ,tata se desprinse de noi şi după câteva clipe îl zării discutând în mijlocul grupului. Am profitat de neatenția mamei care îndeplinea acum funcția de staroste şi mă strecurai spre mulțime, pentruca în curând să mă găsesc alături de tata.

Am fost mustrat dar îmi atinsesem scopul.

In grup se discuta aprins şi abia atunci mi-am dat seama că se pun la punct amănuntele unei curse de biciclete.

Mai este nevoe să spun că eram în culmea fericirii?

Nume multe îmi ajunseră la urechi. Am auzit atunci de: Jean Marinescu, Corneliu Marinescu, Husar, Gh. Negel, Barbu Matak, Aristide Basilescu, Mario Salla, Carol Bulfon, Nicolae Crihălmeanu, Vintiloiu, Paul Komorincki, Lutzi Marvan, frații Turcaş, Nicolae Acelenescu, Constantin Zamfiropol, etc.

Clubul „Principele Carol" organiza o alergare de viteză şi la locul plecărei îşi dăduseră întâlnire toți cei cari reprezentau crema ciclismului românesc.

Cine a concurat nu aş putea să precizez. Ceiace ştiu sigur este că lotul era foarte numeros şi impestrițat.

Nu a trecut mult timp dela sosirea mea în grup şi cei prezenți au început să se mişte spre a degaja pe ciclişti. Aceştia au încălecat bicicletele şi s'au îndreptat agale pe alee, spre rondul al treilea.

Cursa urma să înceapă curând. Nu am aşteptat mult şi dinspre locul plecărei am zărit, venind în plină viteză, grupul concurenților. Strecurându-se printre copaci, razele soarelui cădeau pe ghidoanele nichelate şi luciul lor reflecta în ochii celor prezenți.

Concurenții aplecați pe ghidoane p ca u vâ o f e a e t ă uin lu-se să-şi găsească locul cel mai nimerit pentru demarajul final.

Căutam să bănuesc cine va câştiga, când grupul trecu ca o nălucă prin fața mea, având în frunte un omuleț, cu ochi vioi şi picioare solide.

Era Constantin Zamfiropol, actualmente căpitan de aviație şi vicepreşedinte al Federației române de ciclism, care câştigase prima cursă ciclistă vizionată de mine.

JENNY DUMITRESCU